

ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Юридична психологія – самостійна галузь знання, що знаходиться на межі психології та юриспруденції. В процесі вивчення навчальної дисципліни «Юридична психологія», окрему увагу студенти приділяють вивченню психологічних особливостей юридичної діяльності. Зокрема, вивчаючи окремі компоненти юридичної діяльності (конструктивна, комунікативна, організаційна тощо) окремий наголос ставиться на необхідності володіння такими соціальними навичками як комунікабельність, організаторські здібності, лідерство, вміння протистояти негативним емоціям, творче мислення, прийняття рішення в критичних ситуаціях чи ситуаціях з обмеженим часом. Ці навички удосконалюються в процесі вивчення всього навчального курсу, робляться акценти на тих чи інших особливостях в залежності від професійної спрямованості майбутнього юриста. Метою навчальної дисципліни є засвоєння теоретичних понять і положень юридичної психології, оволодіння навичками роботи з літературою у галузі психології та юриспруденції, вивчення психологічних аспектів юридичної діяльності, психологічні особливості проведення окремих слідчих та судових дій.

В результаті вивчення дисципліни студенти повинні:

знати: категоріально-понятійний апарат юридичної психології; предмет і метод юридичної психології; загальні психологічні особливості юридичної діяльності; психологічні особливості слідчих та судових дій; психологію слідчої, судової, адвокатської діяльності; причини девіантної та делінквентної поведінки особи; форми використання психологічних знань; психологічні особливості злочинці та злочинних груп.

вміти: складати психологічний портрет злочинців; складати психологічний аналіз злочинної групи та визначати статус її учасників; визначати психологічні особливості слідчих та судових дій; визначати причини вчинення злочинів; аналізувати різні типи злочинців; застосовувати методи юридичної психології на практиці; орієнтуватися в науковій літературі з юридичної психології; застосовувати методи психологічного впливу та визначати межі допустимості їх застосування; використовувати психологічні знання під час досудового розслідування та судового розгляду справи; застосовувати різні способи налагодження психологічного контакту з обвинуваченим, підозрюваним, свідком, потерпілим, підзахисним.